

XXIX.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Bands Afledning og Afbenyttelse.

(Udgiven af Folkethingets Udvalg den 19de Marts 1880).

Skjøndt Udvalget ikke mindre end den af Regjeringen nedsatte Kommission erkjender, at den bestaaende Retstilstand i det Hele og Store maa anses for tilfredsstillende, har man dog ikke været blind for de Fordele, som en Samling af de henhørende Lovbestemmelser vil frembyde, ligesom det heller ikke bestrides, at den bestaaende Lovgivning indenfor Materien om Bands Afbenyttelse kun ufuldkomment fyldestgør de Krav, som Agerbrugets Udvikling har ført med sig.

For det sidstnævnte Affnits Vedkommende er der uden Tvivl Punkter, hvor Lovforslagets Afgjørelser endnu ikke have naaet den fulde Afslutning; det tør maasse ogsaa betvivles, om det overhovedet er lykkelig saaa udtømmende at gennemarbejde den hele Materie, at Forslaget har Udfigt til at gjøre Fyldest gennem en særdeles lang Aarsrække; men Udvalget er dog enig om at anse det foreliggende Arbejde for et Fremskridt, der for Tiden vil gjøre sin Nytte, og det er derfor nærmest kun med Hensyn til Enkeltheder, at Udvalget her har gjort en afvigende Anskuelse gjældende.

Noget anderledes stiller Sagen sig for Bandoafledningens Vedkommende. Netop Hensynet til den gjældende Lovgivnings almindelig anerkjendte Brugbarhed opfordrer til her at gaa frem med nogen Forsomhed, og Udvalget har derfor kun sluttet sig til Forslagets, jevnlig saare gennemgribende, Ændringer, hvor disses Fortrin for det Bestaaende har været fuldt indlysende.

En af Forslagets Opgaver paa dette Omraade maa antages at være den gennem en Udvikling af det kommunale Tilsyn at aabne Interessenterne en lettere Udgang til at faae Band-

løbene paa hensigtsmæssig Maade regulere. Udvalget har dog ikke kunnet overbevise sig om, at Lovforslaget har fundet et formaalsstjenligt Middel til at fremme dette i sig bifaldelsesværdige Dødsmed dert, at man har udelukket Synsmændene fra Reguleringen og henlagt denne udelukkende til Landvæsenkommissionen. Om denne sidste end af og til vil frembyde nogen større Betryggelse for en, navnlig i formel Henseende, korrektere Udførelse af de paagjældende Forretninger, turde dette Fortrin dog til en vis Grad opveies ved Synsmændenes større Fortrolighed med stedlige og personlige Forhold og da især ved den ringere Beføstning, som deres Benyttelse kræver — et Hensyn, som for de paagjældende Kommuner maa antages at være i samme Forhold, som Forslaget henlægger Udbetaling af de nævnte Omkostninger til dem. Udvalget foreslaar derfor at indskrænke Landvæsenkommissionens Virksomhed til Hovedvandløbene og til saadanne Forretninger ved de mindre offentlige Vandløb, hvor det antages, at en særlig juridisk Indsigt snarest vil finde Anvendelse, navnlig ved Fastsættelse af Flodemaal og Afgjørelse af Spørgsmaal om Møllers og lignende Vandværkers Nedlæggelse, medens Synsmændene derimod gjenindsættes som første Instants ved de almindelige Forretninger, vedrørende mindre offentlige Vandløb. Det har herved været Udvalgets Tanke, at Synsmændene under Appel til Landvæsenkommissionen paa dette Omraade i det Hele skulde træde i Landvæsens og Overlandvæsenkommissionens Sted. I Affnittet om nye Bandoafledningsanlæg har man ved Siden af den mæglende Stilling, Forslaget indrømmer Syns-